

КАКЪ Е ПРОИЗЛЪЗЪЛЪ ТЮТЮНА.

(Арабско предание)

Единъ път Мохамедъ намѣрилъ на полето една замръзнала отъ студа змия. Той я съжалилъ, дигналъ я и я стоплилъ. Като дошла на себе си, змията казала:

— Божествени пророче, азъ трѣбва да те ухапя.

— Защо? — попиталъ изуменъ Мохамедъ.

— Защото твоятъ родъ постоянно преследва моя и се мжчи да го унищожи?

— А нима твоятъ родъ постоянно не воюва съ моя?... Па и какъ можа тъй сксро да забравишъ, че ти спасихъ живота, — я укорилъ пророкътъ.

— Благодарность на тоя свѣтъ не сжществува, — възразила змията. — А ако те пощадя сега, ти или другъ нѣкой ще ме погуби по-сетне. Не, кълня се въ Аллаха, трѣбва да те ухапя.

— Е, щомъ ти се закле, нѣма да те убеждавамъ повече. И за да не бжда виновенъ за твоето клетвопрестжпление, ето ухапи ме, — добавилъ Мохамедъ и прострѣлъ ржката си къмъ змията.

Тя го ухапала. Той притисналъ устнитѣ си къмъ ухапаното мѣсто, изсмукалъ отровата и я изплюлъ на земята.

На това мѣсто изникнало растение, което съединява въ себе си отровата на змията и страданието на пророка.

Това растение хората нарекли тютюнъ.